

AMNEZIE SPIRITUALĂ

Birmingham – Alabama

Doamne eu cred, Doamne eu cred

Totul e posibil, Doamne eu cred.

Haideți să rămânem puțin în picioare ca să citim din Cuvântul Domnului. Să deschidem la cartea prorocului Amos, capitolul 3, începând de la primul verset.

Aș vrea să le mulțumesc surorilor Juanita, Anna Jean și Moore, pentru acel cor minunat prin care mi-am adus aminte de vremea când mergeam împreună în campanii de evanghelizare. Eu și fratele Jack propovăduiam, iar ele cântau. Pe atunci erau niște fetișcane de vreo 16 ani, iar acum cred că sora Anna Jean are cinci copilași, iar sora Juanita este și ea mama a doi copilași. Acum suntem mai aproape de apusul soarelui decât atunci. Nu mai avem mult și totul se va termina, fiindcă în curând va sosi ziua slăvită a venirii Lui.

Vom citi din **Amos 3.1-8**:

„Ascultați cuvântul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului!

„Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului: de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.”

Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?

Răcnește leul în pădure, dacă n-are pradă? Zbiară puiul de leu din fundul vizuinii, dacă n-a prins nimic?

Cade pasărea în lațul de pe pământ, dacă nu i s-a întins o cursă? Se ridică lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el?

Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate fără s-o fi făcut Domnul?

Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.

Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?"

Să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, am venit și în seara aceasta ca să avem părtășie în jurul Cuvântului Tău. Te rugăm să ne deschizi ochii ca să putem înțelege textul citit și să-Ți aducem slavă și onoare. Revarsă binecuvântările Tale peste noi, pentru că ne-am pus toată nădejdea în Tine. Vindecă-i pe cei bolnavi și neputincioși și mântuiește-i pe cei pierduți. Întărește-i pe cei care sunt slabi, atât în trup cât și în duh și binecuvântează-ne cu prezența Ta în mijlocul nostru, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre tema „**Amnezie spirituală.**”

Nu uitați că mâine, începând de la ora 2.00 după-amiază, avem adunare de rugăciune pentru bolnavi, și așteptăm lucrări mari din partea Domnului.

Băiatul meu va împărți numere de rugăciune și poate lua parte la adunare oricine dorește să ne rugăm pentru el. Credem că Domnul ne-a pregătit clipe minunate pentru mâine.

Celor care sunt veniți din alte orașe, vreau să le amintesc că aici sunt multe biserici în care se propovăduiește Evanghelia deplină, așa că sunteți bineveniți în oricare din ele.

Tocmai am discutat cu fratele Jackson, care a fost păstor la o fostă biserică metodistă din apropiere. Câți dintre voi au legături cu Tabernacolul? Să vă văd mâinile. Suntem foarte bucuroși să vă avem printre noi. Aceasta este adunarea cea mai apropiată de Indiana, la care am fost în ultima vreme. Dacă va fi cu voia Domnului, ne gândim să ne întoarcem în curând ca să ridicăm un cort și să vorbim despre cele șapte Trâmbițe.

Nu uitați adunarea de mâine, de la ora 2.00. Următoarea serie de adunări va începe săptămâna viitoare, la Tampa, Florida.

După cum am spus deja, în seara aceasta aș vrea să vorbesc despre tema „Amnezie spirituală.” Textul citit se referă la vremea când în Samaria era o mare bogăție. Israelul se luase după neamuri și cunoscuse o mare înflorire, dar bogăția nu este întotdeauna semnul binecuvântării duhovnicești, ci uneori este chiar invers. Oamenii cred că dacă ai o mulțime de bunuri lumești ești binecuvântat de Dumnezeu, dar acest lucru nu este adevărat, fiindcă de multe ori este tocmai invers.

Noi nu știm prea multe despre prorocul Amos; nu ni se spune de unde venea dar, conform Scripturii, era un proroc ales de Dumnezeu.

Samaria era una din marile zone turistice din vremea aceea, așa cum sunt astăzi Miami, Los Angeles sau Hollywood. Îmi închipui că Amos nu mai fusese niciodată

Într-o cetate atât de mare, înțesată de turiști și de păcate, dar acum fusese trimis acolo cu Cuvântul Domnului, deoarece toți predicatorii din cetatea aceea se depărtaseră de Cuvânt și de mulți ani nu mai avuseseră printre ei nici un proroc.

Și iată-l pe Amos urcând dealul Samariei sub razele fierbinți ale soarelui. Mi-l pot imagina cum privea soarele cu ochii îngustați; un bărbat cu chelie și barbă căruntă, neinteresat de frumusețile care atrăgeau atât de mulți turiști, ci se gândea în ce declin moral ajunsese cetatea care cândva fusese a Domnului.

Noi nu știm prea multe despre acest proroc, nu știm de unde venea, fiindcă de obicei, prorocii își încep lucrarea necunoscuți și dispar în același fel. Nu știm de unde vin și nici încotro se duc; nu știm nimic despre ei, doar că au fost ridicați și trimiși de Dumnezeu.

Dacă îl priveai pe Amos, nu dădeai nici doi bani pe el, însă acest bărbat îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” și după părerea mea, acesta este lucrul cel mai important.

El mergea în Samaria ca să-și înceapă lucrarea. Sunt sigur că nu era nimeni de partea lui, pentru că nu avea carnet de membru și nici împuternicire de la vreo biserică. Nu avea nici o scrisoare de recomandare care să arate de la care grupare venea, dar ceea ce avea el era Cuvântul Domnului pentru cetatea aceea.

Dacă Amos ar putea face o călătorie în timp, până în zilele noastre, oare ar fi primit cu bucurie în orașul acesta? Oare l-am primi sau l-am trata exact ca ei? Spun aceasta pentru că orașele noastre se află în același declin moral, iar oamenii sunt la fel de afundați în păcat ca oamenii din vremea aceea. Cum și-ar începe el lucrarea? La ce biserică s-ar duce și cine l-ar ajuta? El nu avea nimic care să arate de unde venea; nu avea nimic altceva decât pe „Așa vorbește Domnul,” pentru cetatea aceea.

Stricăciunea și decăderea morală în care i-a găsit pe oamenii de acolo era foarte

mare, iar femeile ajunseseră la fel de stricate ca femeile din zilele noastre, mai ales cele din Statele Unite. Astfel, dacă Dumnezeu le cerea ceva, ei făceau exact invers. Cetatea era renumită pentru dansurile care se desfășurau pe străzi și pentru femeile imorale care își dădeau jos hainele de pe ele. Desigur, acesta era considerat un spectacol de zile mari, dar astăzi este o imagine cotidiană, ceva normal. Așteptați să vină vremea caldă și nu va mai trebui să mergeți la nici un spectacol, deoarece femeile vor ieși pe stradă oricum și oricând. Să vă fie rușine celor care faceți aceasta! Cum de nu vă este rușine de voi înșivă?

De curând am vorbit despre problema aceasta cu o femeie, iar ea mi-a zis: „Bine, frate Branham, dar toate femeile fac așa!” „Așa-i, dar noi nu trebuie să ne comportăm ca ceilalți oameni, deoarece nu suntem ca ei,” am răspuns eu.

Îmi amintesc că o altă femeie mi-a zis: „Frate Branham, eu port numai pantaloni lungi, nu iau niciodată pantaloni scurți.” „Aceasta este și mai rău, pentru că Dumnezeu a spus că femeia care se îmbracă cu haine bărbătești este o urâciune înaintea Lui.” Acesta este adevărul.

O altă femeie mi-a zis: „Bine, dar nici nu se mai vând astfel de haine!” Este adevărat, dar se vând mașini de cusut și stofă, așa că nu există nici o scuză. Ce este înăuntru în inimă este și pe dinafară în îmbrăcăminte. Astfel se descoperă totul.

Așadar, cetatea de care vorbim ajunsese putredă din punct de vedere moral, iar predicatorii se temeau să spună ceva împotriva.

Și iată că bătrânul proroc urca dealul ca să le spună: „Așa vorbește Domnul: curățați-vă, căci dacă nu faceți aceasta veți merge în robie!” Și a trăit să-și vadă prorocia împlinită.

Amos a prorocit în zilele lui Ieroboam al II-lea, un om josnic care lucra pentru

interesele altor națiuni, și a spus: „*Chiar Dumnezeuul căruia pretindeți că îi slujiți, vă va nimici.*” Și a făcut-o.

Dacă Amos ar fi în seara aceasta în Birmingham, ar spune aceleași lucruri bisericilor: „*Chiar Dumnezeuul căruia pretindeți că îi slujiți, vă va nimici într-o zi.*” Eu nu mă refer la biserica de aici, dar aceste benzi vor face ocolul lumii și, țineți minte, ce v-am spus este Adevărul.

Mă întreb ce a simțit Amos când a văzut în ce hal decăzuse poporul lui Dumnezeuul la care fusese trimis.

Oare dacă ar veni la noi, l-am primi? Oare l-am ajuta să-și facă lucrarea? Am face tot ce ne stă în putință să-l ajutăm și să-l ascultăm? Oare ne-am pocăi dacă ne-ar spune că trebuie să ne întoarcem la Cuvântul Domnului și să trăim așa cum spune El? Oare ce ar face surorile noastre? Și-ar lăsa părul să crească dacă le-ar învăța aceasta Amos? El ar propovădui aceasta pentru că este cuvântul lui Dumnezeu.

Oare ce ar face bisericile cu diaconii care au fost căsătoriți de trei sau patru ori? Oare ce le-ar spune bărbaților care își lasă soțiile să se îmbrace cu pantaloni scurți și să iasă așa în grădină, sub privirea tuturor? Ce le-ar spune el acestor oameni? Cu siguranță i-ar mostra din toată inima. Dacă l-ar avea pe „Așa vorbește Domnul,” nu ar putea să facă altceva.

Amos i-a găsit pe locuitorii acelei cetăți grav bolnavi de o boală numită „amnezie spirituală,” boală de care suferim și noi astăzi.

De unde știa Amos ce urma să se întâmple? Fiind proroc, el cunoștea diagnosticul „bolii” și urmările ei. Dacă un medic examinează o tumoră și constată că a cuprins tot organismul, știe că acel bolnav nu mai are nici o șansă și va muri. Aceasta este tot ce urmează să se întâmple dacă nu intervine Dumnezeu.

Când te uiți la un oraș, la un popor sau la o biserică și vezi că oamenii de acolo s-au îndepărtat de Dumnezeu, nu există alt diagnostic decât păcatul, iar plata păcatului este moartea. Diagnosticul acela dovedește că oamenii aceia se îndreaptă spre moarte. Când oamenii se îndepărtează de Dumnezeu, nu mai ascultă de Cuvântul Lui și nu-L mai vor, există o singură sentință: „*Sufletul care păcătuiește, acela va muri.*” (Ezechiel 18.20). Necredința vă desparte de Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Când a văzut boala acelei cetăți, Amos a știut care vor fi urmările ei.

Amnezia este o boală care te face să nu știi cine ești. Acesta este un lucru neobișnuit, care nu se întâmplă prea des. Este o boală care apare în urma unui șoc. Uneori, soldații se întorc din război cu această boală. O altă cauză a amneziei poate fi îngrijorarea. Aceasta nu duce la nimic bun, așa că puneți-o deoparte și luați în locul ei credința.

Cineva mi-a spus odată: „Dacă ai afla că mâine dimineață vei fi împușcat, nu te-ai îngrijora?” „Nu, nu cred.”

„Cum așa?”

„Pentru că îngrijorarea n-ar face decât să înrăutățească situația.”

„Dar la ce ți-ar folosi credința?”

„Credința poate să mă elibereze.”

Așa este. Îngrijorarea nu duce la nimic bun, dar credința are o putere foarte mare. Prin urmare, aveți credință!

Un alt lucru care poate cauza amnezia este oscilarea între două concepții diferite. Astfel, ajungi să-ți pierzi rațiunea, să-ți pierzi mințile și să nu mai știi cine ești. Poți să mergi, poți să mănânci și așa mai departe, dar nu mai știi cine ești. Ai aceeași educație și înțelepciune pe care o aveai și înainte, doar că nu mai știi de unde vii, cine ești și unde locuiești. Aceasta este amnezia.

În viața aceasta, noi suntem legați de soțiile noastre prin legătura căsătoriei. Gândiți-vă cât ar fi de groaznic să nu-ți mai aduci aminte cu cine te-ai căsătorit, cine este soția ta, cine sunt copiii tăi, cine sunt părinții tăi, cine sunt vecinii. Ar fi cu adevărat îngrozitor.

Oamenii se deosebesc de animale prin inteligență. Ele nu au suflet și nu gândesc, ci se conduc după instincte. Noi suntem tot un fel de animale – mamifere superioare, animale cu sânge cald, însă ceea ce ne face diferiți este că avem un suflet și o conștiință care ne spune ce este bine și ce este rău.

Amnezia te poate face asemenea lui Nebucadnețar, care s-a umflat atât de tare de mândrie, încât Dumnezeu l-a făcut să creadă că era animal. Da, timp de șapte ani a avut inima unui animal, *„a fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile, ca ghearele păsărilor.”* (Daniel 4.33).

Înțelegeți? Aceasta era o amnezie, așa că a uitat că era împărat; a uitat că era om și fiindcă credea că este un animal, s-a purtat ca atare.

Acest lucru se întâmplă și astăzi. Astfel, uneori uităm ce înseamnă o biserică creștină și ne purtăm ca cei din lume. Acesta este simptomul amneziei spirituale. Când nu te mai porți ca un creștin și ești ca oamenii din lume, primești o inimă ca a lor.

După cum știți, Israelul a umblat pe căile neamurilor și a ajuns într-o stare jalnică,

iar prorocul Amos a fost trimis să-i avertizeze și să-i scoată de acolo pe cei care voiau să iasă.

Prin harul Său, Dumnezeu l-a ales pe Israel dintre toate familiile pământului, le-a dat țara cea mai bună, case pe care nu le zidiseră, gospodării pe care nu plătiseră nimic, grâu pe care nu-l semănaseră, fântâni pe care nu le săpaseră, biruințe pe care nu le câștigaseră și har pe care nu-l meritaseră. Da, Dumnezeu a făcut toate acestea pentru ei, fiindcă îi alesese și îi iubea.

El ne spune în Biblie că l-a găsit pe Israel ca pe o fată ce zăcea în propriul ei sânge, dar după ce s-a îndurat de ea, a spălat-o și a curățat-o, dar după ce s-a îmbogățit, a căpătat amnezie spirituală, așa că a uitat de unde îi veneau toate lucrurile pe care le avea.

Cred că acesta este un tablou al Statelor Unite din zilele noastre, deoarece țara noastră suferă de aceeași boală. Astfel, avem biserici mari și puternice, suntem un popor mare și puternic, suntem milioane de oameni, dar am uitat de unde ne vin toate aceste lucruri pe care le avem.

Israelul era într-un stadiu foarte grav al bolii. Dumnezeu a fost foarte bun cu ei, i-a scos din mijlocul acelor popoare păgâne, i-a despărțit de ele și i-a pus în slujba Lui însuși. Dar ce s-a întâmplat? El spune că a luat o vie dintr-o țară și a sădit-o în altă țară, a îngrijit-o și a apărat-o ca să dea rod bogat, dar după toate acestea, via a uitat de unde îi veneau toate binecuvântările.

Așa este și poporul lui Dumnezeu din zilele din urmă: a uitat ce înseamnă mărturia unui creștin. Oamenii s-au îmbolnăvit din nou de amnezie și au uitat tot: au uitat cine sunt și ce înseamnă sfințenia și Legea Domnului, iar femeile se comportă la fel ca cele din lume.

Biserica lui Dumnezeu, poporul Lui, a fost întotdeauna un popor despărțit de

ceilalți, un popor deosebit, chemat afară, sfânt, o preoție împărătească ce aduce, ca jertfă duhovnicească lui Dumnezeu, roada buzelor ce dau slavă Numelui Său.

Dumnezeu a chemat Biserica și a despărțit-o de lume, tocmai pentru acest scop, așa că i-a dat o Lege și i-a pretins să fie sfântă: „*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt*”. (1Petru 1.16). Fără sfințenie nici un om nu Îl poate vedea pe Dumnezeu, pentru că așa a spus El.

Pe acest popor l-a chemat Dumnezeu afară, ca să fie cum Îl voia El, dar ei au uitat Legile Lui, au uitat ce înseamnă moralitatea. Femeile israelite se purtau la fel ca cele dintre neamuri, dar cu toate acestea, fiecare dintre ele se aștepta să fie însărcinată de la Duhul Sfânt ca să-L aducă pe lume pe Mesia. Purtarea lor era îngrozitoare.

Vreau să mă opresc puțin aici, ca să vă spun că exact același lucru se întâmplă astăzi printre oamenii care pretind că sunt creștini. O, dacă ați înțelege aceste lucruri!

Odată am citit o poveste scrisă pe vremea sclavagismului din Sud. În vremea aceea, sclavii se vindeau la târguri, așa cum ai vinde o mașină veche. Erau stăpâni de sclavi care îi cumpărau și făceau comerț cu ei, așa cum fac unii comerț cu mașini sau cu alte mărfuri. Acești sclavi erau foarte departe de țara lor natală, de Africa. Buriile îi răpeau de acolo, îi aduceau în insule, apoi îi treceau clandestin în Statele Unite și îi vindeau.

Sărmanii sclavi erau foarte necăjiți pentru că fuseseră luați din țara și căminele lor și aduși aici, deoarece știau că nu-și vor mai vedea niciodată soția sau soțul, părinții sau copiii. Și pentru că erau foarte mârniți, stăpânii lor îi biciuiau ca să-i facă să muncească.

Și iată că într-o zi, un comerciant de sclavi s-a dus pe una din acele plantații și a

văzut o mulțime de sclavi care munceau. El l-a întrebat pe stăpânul lor:

„Câți sclavi ai.”

„Cam o sută,” a răspuns stăpânul.

„Ai vreunul de vânzare sau pentru schimb?”

„Da, am.”

„Arată-mi-i și mie, te rog.”

S-au dus pe plantație să-i vadă, iar comerciantul a observat că era nevoie ca sclavii să fie bătuți tot timpul ca să muncească. Dar, la un moment dat, a văzut un tânăr care nu trebuia să fie bătut. El stătea drept, cu pieptul scos și cu bărbia sus. Când l-a văzut, comerciantul i-a zis stăpânului:

„Aș vrea să-l cumpăr pe sclavul acesta.”

„Acesta nu este de vânzare,” a răspuns stăpânul.

„Atunci spune-mi de ce este atât de deosebit de ceilalți sclavi? Este șeful lor?”

„Nu, este sclav ca toți ceilalți.”

„Atunci îi dai mâncare mai bună?”

„Nu! Mănâncă împreună cu toți ceilalți sclavi.”

„Atunci de ce este atât de deosebit de ceilalți?”

„Și eu mi-am pus multă vreme această întrebare, dar într-o zi am aflat că în țara de unde vine, tatăl lui este șeful tribului, împăratul. Chiar dacă este străin aici și atât de departe de casă, el știe că este fiu de împărat și ca urmare, se poartă ca un fiu de împărat.”

Când am auzit această poveste, m-am gândit: „Dacă un negru din Africa face aceasta pentru că știe că tatăl lui este împăratul tribului, cum ar trebui să se poarte un creștin născut din nou, al cărui Tată este Împăratul cerului și al pământului?”

Noi ar trebui să ne purtăm ca niște creștini adevărați! Așa ar trebui să ne îmbrăcăm, așa ar trebui să vorbim și așa ar trebui să trăim, fiindcă chiar dacă suntem străini aici, noi suntem fiii și fiicele Împăratului.

Dar în loc să avem o asemenea purtare, noi suntem la fel de căzuți ca Israelul din zilele lui Amos și ne purtăm întocmai ca ei. Ei uitaseră Legile lui Dumnezeu care spuneau: „*Să nu preacurvești, să nu poftești nevasta altuia...*” etc. Uitaseră toate acele porunci și nu le mai voiau, deoarece doreau să fie ca restul lumii, așa cum se întâmplă și cu biserica de astăzi.

La un moment dat, israeliții au cerut un împărat care să-i conducă, dar prorocul Samuel, care fusese trimis de Dumnezeu la ei, le-a zis:

„V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat întocmai?”

„Nu, nu ne-ai spus,” au răspuns ei.

„V-am cerut mâncare sau bani?”

„Nu, Samuel, n-ai făcut aceasta, dar cu toate acestea vrem să avem și noi un împărat.”

Și Dumnezeu i-a zis lui Samuel: *„Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, fiindcă nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă ca să nu mai domnesc peste ei.”* (2 Samuel 8.7).

Biserica de astăzi este în aceeași situație. Ei nu îi mai vor pe prorocii lui Dumnezeu, nu mai au nevoie de ei, iar dacă ar merge vreunul să le ducă Cuvântul, nu l-ar primi. La un asemenea grad de putreziciune se ajunge atunci când biserica își dă mâna cu lumea. Atunci, oamenii nu mai vor lucrurile duhovnicești, nu l mai vor pe „Așa vorbește Domnul,” ci vor numai ceea ce le place lor. Vor să spună că sunt creștini, dar trăiesc la fel ca cei din lume.

Aceasta este amnezia spirituală. Da, exact aceasta este! Oamenii au uitat cine sunt și ce ar trebui să facă.

Dacă ar merge astăzi un proroc la israeliți, l-ar respinge în același fel. Pe vremea lui Samuel, această boală era într-un stadiu foarte avansat, iar astăzi este la fel. Ei nu mai au nici o legătură cu lucrurile duhovnicești, pentru că nu au vrut să primească Cuvântul, Evanghelia. Au fost cuprinși de boala păcatului și le-a plăcut aceasta.

Păcatul este foarte plăcut pentru inima nepocăită, pare bun pentru o minte neînnoită, neînțoarsă la Domnul, dar în realitate este calea spre moarte, deoarece Cuvântul spune că *„plata păcatului este moartea.”* (Romani 6.23), așa că, *„cine*

seamănă vânt, va secera furtună,” după cum scrie în Osea 8.7.

Semnele duhovnicești sau mesagerii trimiși de Dumnezeu nu mai prezentau nici un interes pentru ei. Femeile își permiteau să le râdă în față și să le spună: „N-avem nevoie să ascultăm asemenea prostii!”

Oare nu se repetă și în zilele noastre această stare? Ce este aceasta? Aceeași amnezie spirituală. Ei au uitat că Dumnezeu și Cuvântul Său sunt una și că El nu Se poate schimba.

În aceste zile, s-a ridicat prorocul, le-a dat un semn duhovnicesc și a făcut cunoscut Glasul lui Dumnezeu, care îl trimisese, dar ei au râs și și-au bătut joc. Cunoașteți vechea zicală: „Nebunul dă cu barda în Dumnezeu!” Aceasta face amnezia spirituală: îi pune pe oameni în situația de a nu mai avea nici un fel de sensibilitate și nici un fel de dorință după lucrurile duhovnicești.

Luați o adunare cu adevărat duhovnicească, în care Duhul Sfânt vindecă bolnavii și descoperă tainele inimii și puneți-o în mijlocul tuturor acestor biserici, apoi priviți ce se va întâmpla. În câteva minute, toți vor ieși de acolo și vor pleca, pentru că ei nu au nici o legătură cu asemenea lucruri și nici nu vor să aibă. Dorința lor este să asculte discursuri intelectuale, dar când este vorba despre puterea învierii lui Isus Hristos și despre Duhul Sfânt, nu vor să audă nimic, nici să aibă legătură cu asemenea lucruri, pentru că ele îi osândesc și îi aprind cu Focul pe care ar trebui să-L cunoască.

Desigur, nici o pedeapsă nu este plăcută, dar dacă ești de acord să o primești supus, mai târziu te vei bucura de roadele acestei pocăințe.

Noi știm că atunci când oamenii sunt cuprinși de amnezie spirituală, ajung într-o stare foarte rea. Așa a fost atunci și așa este și acum.

Fiecare om trebuie să știe cine este și de unde vine, iar viața lui dovedește chiar aceasta. Da, frate, tu ești ori în Hristos, ori afară, fiindcă nu poți fi pe jumătate în Hristos și pe jumătate afară, deoarece nu există nici un om beat-treaz și nici o pasăre neagră-albă. Ori ești mântuit, ori ești pierdut; ori ești sfânt, ori ești păcătos, iar atitudinea ta față de Cuvântul lui Dumnezeu arată clar cine ești.

Cuvântul lui Dumnezeu dovedește că botezul cu Duhul Sfânt este și astăzi același ca la Cincizecime, iar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Atitudinea ta față de aceste adevăruri dovedește dacă ai sau nu amnezie spirituală. Așa este. Nu contează că ești diacon sau chiar predicator, fiindcă și ei se pot îmbolnăvi. Amnezia spirituală este o boală contagioasă care poate cuprinde întreaga comunitate.

Dacă eu sunt american, trebuie să fiu ca națiunea mea. Ascultați-mă cu atenție!

Dacă m-am născut în această țară, sunt un cetățean al ei și mă identific cu ea. Astfel, sunt așa cum este ea: trebuie să-i port și rușinea și onoarea. Tot ce reprezintă această țară, mă reprezintă și pe mine, fiindcă m-am identificat cu ea. Amin.

Aș vrea să înțelegeți bine aceste lucruri. Eu m-am identificat cu această țară, din momentul în care am devenit cetățean american, așa că tot ce reprezintă ea și tot ce o reprezintă, mă reprezintă pe mine, fiindcă trebuie să fiu o parte din ea. Dacă sunt cetățean american, sunt o parte din America și sunt așa cum este ea. Eu nu trebuie să uit niciodată aceasta.

Dacă vreau să rămân un adevărat cetățean american, trebuie să țin minte că sunt ceea ce este țara mea, pentru că mă identific cu ea. Trebuie să lupt pentru ea, să mor pentru ea și să susțin tot ceea ce susține ea. Eu sunt ceea ce este națiunea mea și lupt pentru aceleași cauze pentru care luptă ea. Dacă vreau să fiu un american adevărat, trebuie să lupt pentru ea și s-o reprezint, fiindcă sunt o parte din ea. Tu nu poți să-i faci rău țării mele, fără să-mi faci rău mie. Dacă vorbești

împotriva ei, vorbești împotriva mea. Să nu uitați niciodată aceasta, pentru că dacă uitați, înseamnă că ați fost atinși de amnezie. Dacă nu poți fi o parte din America, nu ești cetățean american, deoarece tu trebuie să fii așa cum este America. Aceasta este țara mea și eu trebuie să fiu părtaș la tot ceea ce ține de ea. Eu sunt ceea ce este, a fost sau va fi ea. Ca american, am debarcat la Plymouth Rock împreună cu strămoșii mei și am călărit cu Paul Revere, ca să-mi înștiințez țara de pericolele care o pândeau. Dacă sunt un american adevărat, am fost și eu acolo. Înțelegeți ce vreau să spun? Am traversat înghețatul Delaware cu George Washington și cu soldații lui desculți. Am fost acolo pentru că m-am identificat cu această națiune. Ce a făcut Washington la Delaware a fost o parte din mine, pentru că eu m-am identificat cu el. Am stat lângă Stonevall Jackson atunci când toți îl întrebau: „Cum poți sta ca un zid de piatră, când vrăjmașii roiesc în jurul tău?” Acest tânăr sfios cu ochi albaștri, a bătut cu piciorul în pământ și a spus: „Nu iau nici măcar o înghițitură de apă, fără să-l mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu pentru ea!” iar eu trebuie să stau ca un zid de piatră, asemenea lui, pentru că am fost acolo cu el.

Ca american, am traversat râul Delaware, am luptat și am înălțat steagul pe Insula Guane. După ce mii de soldați americani și-au dat viața, eu am fost cu cei câțiva care au ridicat steagul și m-am identificat cu acel steag. Fiecare dintre noi am făcut aceasta. Toți cetățenii americani au fost reprezentanți de steagul care a fluturat pe insula Guane. Când am auzit că au ridicat steagul acela, mi-au curs lacrimi pe obraji, pentru că eram acolo.

Eu sunt tot ce este țara mea. Slava ei este slava mea, iar rușinea ei este rușinea mea. Dacă ea a făcut lucruri rușinoase, trebuie să suport ocară pentru ele, iar dacă primește onoare, sunt onorat împreună cu ea pentru că mă identific cu ea. Un american trebuie să suporte și rușinea și onoarea Americii, așa că mă identific cu tot ce a fost, cu tot ce este și cu tot ce va fi ea cândva.

Exact la fel este și cu un creștin adevărat. Noi nu trebuie să uităm aceste lucruri. Eu sunt tot ce a fost El, pentru că El este în mine și eu sunt în El. Fiecare creștin adevărat a fost în El atunci când *„stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie,”* înainte de întemeierea

lumii.

Noi am fost cu Dumnezeu, în nemurire, cu zece milioane de ani înainte de întemeierea lumii. Dacă am Viața veșnică, am fost cu El când „*stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie.*” Am fost cu El când l-a chemat pe Avraam la șaptezeci și cinci de ani și pe Sara la șaizeci și cinci și le-a spus că vor avea un fiu, și am fost acolo și când Și-a împlinit făgăduința. Am fost cu Avraam când au venit încercările și le-am biruit împreună cu el. Orice creștin adevărat a fost acolo! Da, am fost cu el când s-a urcat pe munte ca să-l jertfească pe Isaac și am fost cu el când a apărut berbecul.

Am fost cu Iosif când a fost respins de frații săi pentru că era un om duhovnicesc, iar ei erau firești. Am fost cu el atunci când a trebuit să îndure răutatea fraților săi. Ce a fost el, sunt și eu și ce sunt eu a fost și el, deoarece toți suntem una în Hristos Isus. Am fost cu Iosif în groapă, am fost cu el în închisoare și am fost cu el când a fost pus la dreapta lui Faraon. Noi, trebuie să ne identificăm cu el.

Am fost cu Iacov în noaptea când s-a luptat cu Îngerul Domnului și m-am luptat cu El. Știu prin ce a trecut, pentru că sunt fratele lui și m-am luptat împreună cu el.

Am fost cu Moise când s-a dus în Egipt și am fost cu el la rugul aprins.

Dacă ești un creștin adevărat, te identifici cu toți eroii Bibliei. Să nu uitați aceasta

Am fost cu Moise atunci când tot poporul s-a ridicat împotriva lui. Am fost cu el când a ridicat mâna și a pășit înainte, iar Marea Roșie s-a despărțit în două ca să treacă el și poporul. Chiar atunci eram identificat în Hristos și chiar în ceasul acela am fost cu Moise. Orice creștin adevărat, orice credincios, trebuie să se identifice în felul acesta. Să nu uitați niciodată aceasta, pentru că dacă uitați, dovediți că v-ați îmbolnăvit de amnezie spirituală și ați uitat cine sunteți.

Eu am fost cu Ilie în zilele lui Ahab, când poporul a trebuit să se decidă pe cine vrea să urmeze: pe Dumnezeu sau pe Baal. Noi toți am fost cu el pe muntele Carmel, atunci când a trebuit să se facă alegerea, pentru că facem parte din Trupul aceluiasi Dumnezeu din care face parte și el. Iar dacă facem parte din același Trup, nu trebuie să uităm că am fost acolo împreună cu el. Așa este.

Eu am fost cu David când a fost respins chiar de frații săi, iar dacă sunteți creștini, ați fost și voi acolo, pentru că trebuie să vă identificați cu el în momentele grele ale respingerii. Am fost cu tinerii evrei în cuptorul aprins, atunci când focul nu i-a putut atinge din cauza prezenței Celui de-al patrulea Om. Am fost cu Daniel în groapa cu lei, atunci când Îngerul Domnului a venit la el.

Și fără îndoială, am fost cu Isus pe Calvar, fiindcă trebuie să mă identific cu El și să mor cu El. Orice creștin trebuie să moară cu Domnul pe Calvar. Dacă nu mori împreună cu El, nu poți fi al Lui. Dar eu am fost acolo și am murit împreună cu El.

Apoi am fost cu El în dimineața de Paști, când a înviat din morți și m-am ridicat din mormânt împreună cu El. Da, fiecare credincios a fost acolo, iar acum stau în locurile cerești în Hristos Isus, fiindcă prin El am biruit toate puterile iadului. Fiecare creștin este acolo, fiindcă trebuie să ne identificăm cu El.

În aceste zile din urmă, eu sunt identificat cu El și cu lucrarea Lui, împreună cu mulți alți creștini. El este Același ieri, azi și în veci, de aceea m-am identificat cu lucrarea Lui de astăzi. Ești și tu pe această cale? Crezi în ea? Umbli pe ea?

Fiți atenți! El a spus: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” (Ioan 14.12). Atunci poți să te identifici cu El? Când vine ocară asupra Cuvântului, poți să rezisti și tu așa cum a rezistat El? Eu m-am identificat cu El. Am fost cu El în ziua cincizecimii și am fost cu ucenicii în camera de sus, când au primit botezul Duhului Sfânt.

Biserica a ajuns într-un asemenea grad de amnezie spirituală, încât unii oameni nici măcar nu cred în existența Duhului Sfânt. Vedeți unde a ajuns biserica? Acesta este un caz foarte grav de amnezie spirituală. Înțelegeți?

Ei au uitat că atunci, demult, Isus Hristos a fost pe pământ. Au uitat cine era El; au uitat toate aceste lucruri, iar acum cred că El a fost întemeietorul unei religii, un proroc sau un om bun. Au uitat că El era Dumnezeu și că este Același ieri, azi și în veci. Biserica este grav bolnavă de amnezie spirituală, de aceea oamenii au uitat toate aceste lucruri și nu înțeleg nimic din ele.

Dar noi trebuie să fim în mijlocul ucenicilor la cincizecime; trebuie să ne identificăm cu ei.

Eu m-am identificat cu predica pe care a ținut-o Petru în ziua de Rusalii, am auzit ce a spus el, am crezut și m-am supus cuvintelor lui, iar prin aceasta m-am identificat cu el.

Nu riscați să vă îmbolnăviți de amnezie spirituală, pentru că atunci vă veți identifica cu altceva. Rămâneți credincioși Cuvântului!

Noi am fost cu Biserica atunci când Isus a dat porunca: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură... Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” (Marcu 16.15+17). Vă identificați cu această poruncă sau v-ați îmbolnăvit de amnezie spirituală și nu credeți că aceste semne îi urmează pe cei credincioși? Dacă nu credeți această făgăduință, înseamnă că aveți amnezie spirituală. Înțelegeți? Voi ați uitat că Dumnezeu a promis acest lucru, dar El a spus clar: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” Nu uitați această făgăduință, pentru că nu este posibil s-o uitați și să fiți totuși creștini. Voi trebuie să vă identificați cu ea și la fel cu versetul 12 din Ioan 14:

„*...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” Să nu uitați acest

lucru, pentru că dacă îl uitați înseamnă că aveți amnezie spirituală; înseamnă că ați uitat cine sunteți și ce mărturie trebuie să purtați.

El a spus: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Credeți că aceste cuvinte sunt adevărate? Vă identificați cu ele?

În Marcu 11.23, scrie: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* Credeți că acesta este adevărul? Puteți să vă identificați cu el? Dacă nu, înseamnă că aveți amnezie spirituală și ați uitat tot; v-ați pierdut rațiunea umană și nu mai știți de unde sunteți. Deci nu este de mirare că spuneți: *„Sunt metodist. Așa am înțeles că este bine.”* *„Eu sunt pentecostal,”* și așa mai departe. Aveți însă grijă! Acesta poate fi simptom al amneziei spirituale.

Voi spuneți: *„Frate Branham, cred aceste lucruri, doar că...”* O clipă! Dacă Dumnezeu a promis că aceste semne vor exista și în zilele din urmă, iar doctrina bisericii tale nu-ți permite să le accepți, acesta este un simptom clar. Eu văd deja semnele bolii: este amnezie spirituală, pentru că ai uitat să te identifici cu Cuvântul.

Dacă spui: *„Nu cred în vindecarea divină!”* înseamnă că ai amnezie spirituală.

Dacă spui: *„Nu cred în botezul cu Duhul Sfânt!”* ai amnezie spirituală. Și la fel dacă zici: *„Nu cred că Dumnezeu a făgăduit aceste lucruri pentru zilele din urmă!”* Înseamnă că ai ascultat de doctrină, în loc să ascuți de Biblie, iar aceasta te-a dus la amnezie spirituală. Care este urmarea? Nici nu mai știi unde ți-e locul.

Dacă mărturisești că ești creștin dar tăgăduiești cuvântul, înseamnă că nu știi prea bine pe ce stai și ca urmare ajungem la aceeași problemă: amnezie spirituală.

Tu trebuie să fii cu ucenicii din camera de sus și din toată Scriptura, pentru că Biserica a fost trimisă în toată lumea să propovăduiască Evanghelia la orice făptură, cu făgăduința că va fi urmată de semnele Duhului Sfânt. Aceasta a fost însărcinarea Bisericii, dar oamenii s-au îmbolnăvit foarte grav de amnezie spirituală, așa cum s-a îmbolnăvit și Eva în grădina Eden.

Oamenii din zilele noastre suferă de aceeași boală pe care a avut-o Israelul: alergie la regimul de seminar, ceea ce duce la amnezie spirituală, care te face să nu mai crezi nimic din tot ce spune Biblia.

Acesta este necazul cu biserica de astăzi. De aceea nu mai avem nici o trezire. Oamenii s-au tot dus de colo-colo și au făcut tot felul de lucruri, până când au ajuns să nu mai știe ce este bine și ce este rău. Acesta este adevărul. Ei nu-și mai amintesc de Domnul, nu-și mai amintesc Cuvântul Lui și nici făgăduințele pe care ni le-a dat.

De aceasta suferea și Israelul când a venit Isus pe pământ. Ei nu-și mai aminteau că o fecioară urma să nască și nu-și mai aminteau nici că Moise le spusese: „*Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine.*” (Deuteronom 18.15). Ei sufereau de amnezie spirituală și nu-și mai aminteau nimic.

De această boală suferă și biserica astăzi. Astfel, Domnul a făgăduit că în zilele din urmă în biserică vor fi aceste semne, dar biserica a adormit. De ce? Pentru că este bolnavă de amnezie spirituală.

Noi spunem că avem credința cincizecimii, dar atunci când Cuvântul este propovăduit în puterea învierii lui Hristos, iar El vine în mijlocul nostru și face tot ce a făgăduit, nu ne mai putem identifica cu El. Aveți grijă!

Toate aceste organizații ne-au aruncat în amnezie spirituală, așa că suferim și nu

știm unde ne este locul. Ne luăm actele de la o biserică și le ducem la alta, și așa mai departe. Adevărul este că și noi avem nevoie de un proroc ca Amos, care să se ridice cu „Așa vorbește Domnul!” Oare l-am primi? Probabil că l-am primi la fel ca ei, mai bine zis, l-am respinge în același fel. Nici o biserică nu l-ar primi să propovăduiască, pentru că toate sunt bolnave de amnezie spirituală.

Dumnezeu a făgăduit că în zilele din urmă, când Se va descoperi Fiul omului, conform Luca 17, va fi dat același semn ca în zilele Sodomei. Oamenii îl văd împlinindu-se sub ochii lor, dar unii nu vor să creadă, ci spun că este telepatie sau un duh rău. De ce? Pentru că suferă de amnezie spirituală. Acesta este adevărul. Ei nu pot să-L înțeleagă pe Domnul, nu pot înțelege că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Da, astăzi este la fel ca atunci. Și ce se întâmplă? Nu ne mai putem identifica cu Cuvântul.

Nu se mai știe dacă sunt partide sau biserici. Ei nu vor să li se spună partide, dar nici biserici nu pot fi numite, deoarece pentru aceasta ar fi nevoie să se identifice cu Hristos. Această stare provoacă amnezia spirituală.

Ele nu sunt Biserica Penticostală, Biserica Metodistă, Biserica Baptistă, cum se pretind, ci sunt partida penticostală, partida baptistă, partida metodistă, sau cum se mai numesc, și din cauza aceasta nu se identifică cu Cuvântul. Când Cuvântul este descoperit și dovedit, iar ei nu vor să-L primească și nu-L cred, înseamnă că au o boală gravă numită amnezie spirituală. Înseamnă că nu mai știu cine sunt și nici unde le este locul. Desigur.

Este exact ca și cu încrucișarea dintre specii. Așa cum am spus de mai multe ori, întotdeauna am fost de părere că cea mai comică ființă pe care am văzut-o este catârul. După cum știți, el este un hibrid. Mama lui a fost o iapă, iar tatăl un măgar, așa că el nu știe nici măcar de care specie aparține. Și încă ceva: catârul nu este capabil să se reproducă și este atât de încăpățânat încât nu poți să-l înveți nimic.

Degeaba îi vorbești, pentru că toată viața așteaptă un singur lucru: ocazia să te poată lovi cu copita.

Aceasta mă duce cu gândul la o mulțime de așa-ziși creștini care și-au încrucișat bisericile până acolo încât s-au îmbolnăvit de amnezie spirituală, așa că nu mai pot produce nimic.

Se vorbește foarte mult despre cerealele hibrid, care nu sunt bune de nimic. N-ai putea pune în gură ceva mai rău decât așa ceva. Răsadurile lor au nevoie de o îngrijire deosebită și pot fi distruse imediat de insecte. Dar o plantă originală nu are nevoie să fie stropită cu insecticide, pentru că are putere să scape singură de insecte. Da, așa este și cu un om cu adevărat duhovnicesc: are putere să scape singur de insectele necredinței.

Dacă te duci la catâr și îi spui: „Ascultă băiete, aș vrea să faci treaba asta pentru mine!” și-ar ciuli urechile și ar răspunde: „Hi-ha! Hi-ha!”

Eu am stat de vorbă cu o mulțime de așa ziși creștini și am văzut că dacă le spui: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede,” ei îți vor răspunde: „Hi-ha! Hi-ha! După părerea mea, zilele minunilor au trecut!” Vedeți? Oamenii aceștia nici nu mai știu ce cred. Nu știu nimic. Nu știu de unde vin și nici încotro merg, sunt amnezici, așa că nu pot merge mai departe.

Dar dacă nu-mi plac catării, pot spune că-mi plac foarte mult caii pursânge, pentru că sunt blânzi, poți vorbi cu ei și își cunosc părinții și părinții părinților, pentru că au acte care le dovedesc genealogia.

Tot așa îmi plac creștinii pursânge, care pot să-și dovedească descendența prin Cuvântul lui Dumnezeu și pot arăta că se trag din sfinții peste care s-a revărsat puterea Duhului Sfânt la cincizecime. Aceasta înseamnă să fii creștin adevărat. Creștinul știe de unde vine, iar Buletinul său de identitate nu este carnetul de

membru de la vreo biserică, ci este Cuvântul lui Dumnezeu. El știe foarte bine cine este, iar prin vene îi curge sângele Împărătesc al Tatălui său, Isus Hristos. Creștinul știe bine ce face și crede fiecare părticică a Cuvântului, iar Dumnezeu lucrează prin el și dovedește aceasta prin semnele făgăduite. Un astfel de om nu are amnezie spirituală și face parte din cea mai bună „Rasă.” Îmi place aceasta.

Dar biserica de astăzi este într-un stadiu foarte avansat de amnezie spirituală și nu mai știe unde îi este locul. A uitat ce anume a făcut din ea o biserică și de unde îi vin bogățiile.

Acum, în Epoca Laodicea, biserica a ajuns la fel de bogată ca Israel în zilele lui Amos.

Pe vremea când israeliții erau săraci, îi interesa doar Domnul și se încredeau în El în toate lucrurile, iar Domnul era cu ei și îi ajuta să înainteze duhovnicește. Dar după ce s-au îmbogățit și și-au zidit cetăți mari și frumoase, femeile lor și-au pierdut moralitatea, iar bărbații au îngăduit acest lucru, în timp ce predicatorii au coborât barierele și i-au alungat pe proroci. Iată unde au ajuns din cauză că au uitat de unde le-au venit toate binecuvântările.

Voi, metodiștii, nici nu vă mai amintiți de John Wesley, iar voi, baptiștii, l-ați uitat pe John Smith. Acesta s-a rugat nopți în șir și a plâns atât de mult din pricina nelegiuirilor oamenilor, încât și-a pierdut vederea, așa că soția lui trebuia să-l ducă de mână. Ce se întâmplase de fapt? Unul dintre părinții metodiștilor de astăzi era foarte supărat din pricina rușinii în care căzuseră femeile metodiste, prin faptul că au început să poarte bijuterii. Ce-ar spune el acum, dacă le-ar vedea în pantaloni scurți? Ce se întâmplă? Oamenii sunt bolnavi de amnezie spirituală. Așa este. Ei au uitat de unde au venit.

Dacă aveți toate aceste lucruri, ele sunt doar dovada bunătății lui Dumnezeu, care vi le-a dat.

Credeți că este ciudat ceea ce spun? Exact aceasta spune Duhul lui Isus Hristos în Apocalipsa 3.17:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...” Ce este aceasta? Amnezie spirituală.

Bisericile au foarte mulți bani. Nu știu dacă mai găsești în toată țara o denominațiune care să nu aibă fonduri de milioane de dolari, cu care își construiesc clădiri mari deși propovăduiesc că venirea Domnului este foarte aproape. Vedeți?

„Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic...” Ei au cei mai bine pregătiți predicatori pe care i-au avut vreodată, cu cele mai înalte studii teologice! Au cele mai mari clădiri și terenurile cele mai bune din orașe. Au cale liberă să facă tot ce vor, dar unde i-au dus toate acestea? La amnezie spirituală. Au pățit la fel ca Israelul: au uitat că Cel care le-a dat toate aceste lucruri este Dumnezeu.

Isus Hristos l-a trimis pe Îngerul Său la Ioan, și el a prorocit că bisericile din vremea sfârșitului se vor îmbolnăvi de amnezie spirituală. Amintiți-vă! El a spus că ei sunt nenorociți. Cred că sunt oameni mari și au multe bogății, dar Biblia spune că sunt ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi și nu știu aceasta. Și nu există nici o cale să le poți spune adevărul, pentru că nu-l cred.

Ce imagine jalnică ar fi să vezi pe stradă un om orb și gol. Dacă ar fi în toate mințile, el ar ști cine este, ar ști că este om și că trebuie să-și pună ceva pe el ca să-și acopere goliciunea.

Oamenii aceștia aparțin rasei umane, dar sunt ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi. Dacă te-ai duce și le-ai spune: „Frate, ești gol!” ți-ar răspunde: „Ia ascultă! Eu sunt doctorul Cutare și aparțin de organizația Cutare, iar tu ești un holly-roller. Nu-i treaba ta să-mi spui așa ceva!”

.....

... le spui de ce este așa, iar ei îți răspund că predicatorul lor este un om cu vederi mai largi. De ce se întâmplă aceste lucruri? Pentru că au uitat poruncile lui Dumnezeu.

El vine printre noi și înfăptuiește semnele și minunile pe care le-a făgăduit, dar ei nu vor să creadă. Aceasta este amnezia spirituală, au uitat tot, sunt goi și nu știu, nu-și dau seama, așa că spun: „Este suficient dacă aparțin de biserică.” Vai, frate! În ochii lui Dumnezeu nu valorezi mai mult decât un francmason sau decât orice membru al unui partid. Apartenența la o biserică nu înseamnă nimic pentru El.

Voi trebuie să fiți fii și fiice de Dumnezeu; trebuie să vă nașteți din El, pentru că Dumnezeu este Cuvântul.

Priviți! Dacă sunt o parte a tatălui meu, îl reprezint în întregime. La fel este și când devii o parte din Dumnezeu: Îl reprezinți în întregime, reprezinți întregul Lui Cuvânt, pentru că nu pui deoparte nici măcar o iotă din El.

Ce s-ar întâmpla dacă ați uita cum vă cheamă? Cred că toți veniți din familii de oameni cumsecade. Ce s-ar întâmpla dacă ați uita numele familiei voastre? Oamenii v-ar întreba: „Cum te cheamă?” iar voi ați răspunde: „Ca să fiu sincer, nu știu.” Aceasta ar fi o situație îngrozitoare.

Ei bine, exact în situația aceasta a ajuns biserica. Ea trebuie să fie imaginea lui Isus Hristos, dar a uitat acest lucru din cauză că a primit crezuri și dogme în locul Cuvântului. Astfel, ei au ajuns ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi, fără să știe aceasta. Și nu există nici o cale să le poți spune.

Poate nu voi mai ajunge niciodată în Birmingham, dar cel puțin vor auzi. Așa este.

Eu nu sunt răspunzător decât pentru împrăștierea semințelor, iar Dumnezeu le va face să cadă în pământul potrivit.

Ei au uitat Cuvântul făgăduinței. Într-o asemenea stare era Israelul atunci când a venit Isus: uitaseră. Desigur, ei spuneau că Îl așteaptă pe Mesia și cred în venirea Lui, dar când a venit și a dovedit prin Cuvânt cine era, i-a găsit atât de îngropați în tradiții, încât lăsaseră Cuvântul fără nici o putere.

Isus a făgăduit că în vremea sfârșitului va fi din nou ca în Sodoma, dar oamenii sunt atât de îngropați în tradiții, încât Cuvântul lui Dumnezeu nu mai are nici o putere pentru ei. Aceasta este amnezie spirituală. Înțelegeți? Ei au uitat toate aceste lucruri. „Vai,” spun ei, „eu aparțin de cutare biserică. Am dansat în Duhul și am făcut asta și cealaltă...” dar toate acestea nu au nici o legătură cu problema noastră.

Cum poți să fii creștin și să tăgăduiești Cuvântul? Nu se poate. Dumnezeu este Cuvântul, iar Cuvântul este în tine. Tu și Cuvântul sunteți una și tot ce este Cuvântul ești și tu.

Dacă trăiesc în generația aceasta, trebuie să fiu făgăduința împlinită a Cuvântului pentru timpul acesta. Dacă vreau să fiu creștin, trebuie să mă identific cu tot ceea ce propovăduiește și susține Biblia. Aleluia! Poate veți spune că sunt holly-roller, dar în aceste momente mă simt foarte religios.

Da, domnilor. Eu trebuie să mă regăsesc în tot ce spune Biblia. Dacă nu am fost atins de amnezia spirituală a acestui timp, mă voi regăsi în fiecare colțișor din Biblie, dar dacă tăgăduiesc ce spune ea, înseamnă că m-am îmbolnăvit și eu, am înghițit vreun crez, doctrina vreunei biserici sau a unui grup de oameni. În cazul acesta, eu nu mai pot să cred Cuvântul lui Dumnezeu deși se dovedește a fi adevărat.

Acesta este motivul pentru care evreii nu L-au recunoscut pe Isus.

Oamenii spun: „Acesta este sfântul nostru părinte,” dar știți ce a spus Isus?

„Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.” (Ioan 8.44).

Știați că și Cain a adus o jertfă bună? El era foarte sincer în ceea ce făcea. Astfel, a ridicat un altar, a adus o jertfă, a îngenuncheat, s-a închinat și s-a rugat Domnului. Dacă tot ce cere Dumnezeu de la voi este să aparțineți la o biserică, la un altar, să plătiți zeciuiala, să mergeți la biserică, să fiți oameni buni, înseamnă că a fost nedrept când l-a respins pe Cain, pentru că și el a făcut aceste lucruri. Da, domnilor.

Cuvântul „religie” înseamnă „acoperire,” dar voi nu vă puteți acoperi cu fapte bune, deoarece există o singură acoperire recunoscută de Dumnezeu și aceasta este sângele lui Isus Hristos. Dacă îți pui nădejdea în altceva, înseamnă că te-ai îmbolnăvit de amnezie spirituală. Da, aceasta s-a întâmplat cu tine.

Oamenii din zilele noastre au uitat Cuvântul, au uitat Biblia și făgăduințele. Ei vor să trăiască din biruințele bătrânilor metodiști sau baptiști, dar nu iau în seamă făgăduința pentru ziua aceasta. Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său și dovedește că acesta este adevărul, dar cu toate acestea, ei nu Îl cred. Aceasta este amnezia spirituală. Desigur. Ei au o amnezie totală, de aceea nu mai cred nici o iotă.

Înainte de a încheia, vreau să vă spun o istorioară pe care mi-a povestit-o cineva. Nu mi-am dat seama că este atât de târziu... Mi-au mai rămas vreo zece pagini de notițe, dar le voi folosi altădată.

Din pricina șocurilor suferite în timpul luptelor, mulți soldați se îmbolnăveau de amnezie, iar la spitalul unde erau internați, aveau program de vizite. Atunci veneau persoane ale căror rude nu se mai întorseseră din război, deoarece sperau că le vor găsi printre bolnavii amnezici, pentru care nu mai era nici o nădejde. Uneori erau recunoscuți unul sau doi, dar restul rămâneau internați în sanatorii până la sfârșitul zilelor.

Odată, au mers cu trenul, iar la un moment dat s-au oprit într-o stație și i-au lăsat să coboare puțin ca să-și mai dezmoștească picioarele. Cei care îi supravegheau trebuiau să fie tot timpul cu ochii pe ei.

Unul dintre tineri s-a dat jos din tren și a început să privească atent un bazin cu apă, apoi și-a ridicat privirea și a studiat dealurile din jur. Și-a cuprins fața cu palmele, s-a gândit puțin, apoi a privit din nou bazinul cu apă. După aceea, a privit gara de jur-împrejur și a plecat într-o anumită direcție. În loc să-l oprească, gardianul care-i păzea s-a luat după el. Tânărul a urcat dealul, apoi a coborât pe o potecă, a luat-o la dreapta și a urcat încă un delușor până a ajuns la o casă mică din bârne. Acolo s-a oprit și a privit-o atent. În verandă era un bătrân cu un baston în mână. Când l-a văzut pe soldat, a alergat repede spre el, l-a îmbrățișat și i-a zis: „Băiatul meu, am știut că te vei întoarce! Mi-au spus că ai murit, dar eu am știut că ai să vii.”

În clipa aceea tânărul și-a revenit, amnezia l-a părăsit și a putut să spună cine este și că bătrânul acela era tatăl său.

Oh, soldat al crucii, care ai suferit atâtea șocuri din pricina denomi-națiunilor, a doctri-nelor și a lucrurilor lumești, de ce nu faci și tu câțiva pași prin Biblie? Poate vei afla de acolo că ești creștin. Poate nu-l mai cunoști pe Domnul, dar citind Cuvântul Lui îți vei veni în fire, ca fiul risipitor, și îți vei da seama cine ești.

Nu demult, cineva mi-a zis: „Bine, frate Branham, dar uită-te ce biserici frumoase avem noi, penticostalii. Predicatorii noștri sunt foarte bine educați.”

Ascultați-mă! Când un bărbat își alege o soție, el nu se încrede în frumusețea ei. Nu, ci se încrede în sinceritatea jurământului, a cuvântului ei. Vedeți? El nu se încrede în frumusețe, ci în sinceritate.

Așa este și atunci când te unești cu Dumnezeu. Tu nu te încrezi în bisericile mari și frumoase pe care le poți construi, ci în făgăduința că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta?

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment. Cu toții știți că ne îndreptăm spre veșnicie și că într-o zi fiecare va trebui să stea înaintea lui Dumnezeu. Aș dori să știu dacă este cineva care își dă seama că nu se află acolo unde ar trebui și ar vrea să-și ocupe locul în Hristos Isus? Aș vrea să ridicăți mâna și să spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, fiindcă vreau să fiu un creștin adevărat.”

Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze Peste tot sunt numai mâini ridicate. Domnul să vă binecuvânteze.

În balcon este cineva care vrea să spună: „Frate, eu cred că acesta este adevărul. Creștinii de astăzi nu mai sunt ca cei de acum câțiva ani.”

Penticostalilor, nu vă aduceți aminte când părinții voștri cântau din tamburine pe stradă? Nu vă amintiți cât se îngrijorau și cum se luptau mamele voastre pentru voi? Poate nu aveați întotdeauna cele necesare, dar părinții voștri erau credincioși cauzei lui Hristos.

Uitați-vă ce au făcut penticostalii acum cincizeci de ani: au ieșit din organizații și s-au despărțit de cei necredincioși. Tocmai aceasta i-a făcut să fie penticostali, adică credincioși de cincizecime.

Dar, așa cum se întoarce o scroafă în mocirlă și câinele la ce a vărsat, și voi v-ați

Întors și ați făcut exact murdăria din care ați ieșit. De ce? Pentru că a izbucnit o epidemie de amnezie spirituală și astfel ați stabilit crezuri și dogme, și ați tipărit doctrina bisericii voastre, pentru că ați vrut să fiți ca toți ceilalți. Ei bine, acum sunteți!

Le-ați permis femeilor voastre să-și taie părul și să se fardeze și ați lăsat să intre în biserică toate aceste lucruri rele. Dar ce este aceasta? Amnezie spirituală.

Și ce se întâmplă când vine Dumnezeu în mijlocul oamenilor? Nu mai puteți să-L primiți, pentru că sunteți grav bolnavi de amnezie spirituală. Înțelegeți? Nu credeți că ar fi timpul să lăsați deoparte crezurile voastre și să puneți mâna pe Biblie ca să vedeți cum trebuie să fie un creștin adevărat?

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...” (Marcu 16.17), iar Petru a spus: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Dacă păstorul tău îți spune că nu-i chiar așa, înseamnă că este foarte grav bolnav de amnezie spirituală și nu are nici o legătură cu Biserica, cu Trupul tainic al lui Hristos.

Duhul Sfânt este aici. El a venit să împlinească ceea ce a făgăduit. Continuați să vă rugați cu capul plecat. Dați-I voie Duhului Sfânt să vorbească și veți vedea ce se va întâmpla, pentru că fiecare știe care este făgăduința pentru ziua aceasta.

Mulți dintre voi au ridicat mâna, de aceea, înainte de a mă ruga pentru bolnavi, mă

Întreb dacă puteți pune deoparte această necredință și crezurile care susțin că nu este chiar așa cum spun eu, sau că lucrările acestea vin de la Satan. Cine spune aceasta, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.

O, ce veți face dacă acesta este adevărul? Gândiți-vă! Ce va fi cu voi? Nu este nevoie să vă exprimați părerile, ci trebuie să credeți din inimă, iar eu știu că aici sunt oameni care cred. De două seri stau aici și-mi mușc limba ca să mă abțin să nu spun ceea ce-mi trece prin gând.

Țineți minte că lucrul acesta este între Dumnezeu și voi. Dacă ceea ce faceți este totuși greșit? V-ați gândit vreodată la aceasta? Știți ce se va întâmpla? Nu veți fi iertați niciodată pentru amnezie spirituală, fiindcă prin necredința voastră mergeți cu capul înainte drept spre moarte.

Rugați-vă pentru bolile voastre și nu uitați că Cuvântul spune: „...*cine nu crede a și fost judecat.*” (Ioan 3.18).

Spuneți: „Doamne Isuse, Tu ai făgăduit...” Poate printre noi sunt și persoane străine care n-au mai fost niciodată aici. În vremea lui Avraam, Dumnezeu S-a descoperit în trup de carne, celor aleși, celor chemați afară. Avraam a primit numele acesta după ce s-a întâlnit cu El, pentru că înainte se numise „Avram.” El a văzut Cuvântul întrupat care a descoperit gândurile ascunse din inima Sarei.

Mai târziu, a venit Sămânța împărătească a lui Avraam și a făcut același lucru, dar când au văzut aceasta, oamenii L-au numit „Diavolul.” Când i-a auzit ce spun, El le-a zis: „Când va veni Duhul Sfânt, va face aceleași lucrări,” și a adăugat: „*Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.*” (Matei 12.32).

Fie ca El să vină în ceasul acesta la fiecare dintre voi și să vă arate, prin descoperirea duhurilor, că El este cuvântul. Domnul Dumnezeu să-i ajute pe cei

bolnavi de amnezie spirituală, pentru că după această chemare la altar nu vor mai avea nici o scuză. Rugați-vă smeriți, cu capetele plecate.

Înainte de mine este o doamnă care și-a ascuns fața cu palmele. Ea are probleme cu nervii spinali și o boală de stomac. Nu este din statul acesta, ci vine din altă parte, dintr-un oraș numit Macron. (Da). Crezi că Domnul poate să-mi spună cine ești? Ești doamna Ayers. Dacă este adevărat, ridică mâna. Nu ne cunoaștem, este adevărat? Necazurile tale s-au sfârșit, pentru că ai atins marginea veșmântului lui Isus Hristos și El te-a vindecat. Trebuie doar să crezi.

Acolo în spate, este un bărbat care dorește botezul cu Duhul Sfânt. Nici el nu este de aici, ci vine din Charlotte, Carolina, și se numește Lepoe. Frate, dacă vei crede din toată inima, Dumnezeu te va umplea cu Duhul Sfânt.

În partea dreaptă este un bătrân cu soția lui. Ea are probleme cu colonul, iar el este bolnav cu inima. Ei nu sunt din orașul acesta, ci vin din Tennessee. Domnul și doamna Thomas, dacă credeți din toată inima, ridicați mâinile și primiți vindecarea, fiindcă Isus Hristos vă face sănătoși.

El a făgăduit că va face exact acest lucru. Eu nu i-am văzut în viața mea pe oamenii aceștia, dar Isus a spus: *„...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (Pronume personal) sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Și: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Poate printre voi sunt bărbați și femei care știu că ceva nu este în ordine în viața lor, care ar vrea să creadă, dar nu pot și care ar vrea să ne rugăm pentru ei ca să-L primească pe Domnul Isus acum, când suntem în prezența Lui. Ați vrea să veniți aici sus ca să mă rog și să-mi pun mâinile peste voi? Cine suferă de amnezie

spirituală și dorește să ne rugăm pentru el ca să fie eliberat? Dacă nu ești credincios, dar dorești să ne rugăm pentru tine, ridică-te și vino aici.

Domnul să te binecuvânteze, tinere. Altcineva? Domnul să te binecuvânteze, doamnă. Domnul să te binecuvânteze, domnișoară. Altcineva? Haideți, veniți aici!

Eu nu mi-aș dori să mă îmbolnăvesc de amnezie spirituală. Doamne ferește! Aș vrea să mor oricum, numai să nu mor ca un necredincios.

Veniți, primiți-L acum! Nu vreți s-o faceți? Coborâți de la balcon, prieteni. Sunt doar câteva trepte până aici și ele înseamnă trecerea voastră de la moarte la Viață.

Ascultați-mă! Eu nu-L pot convinge pe Hristos să facă ceva, dar El poate face ceva: să-și împlinească Cuvântul. Dacă este Hristos, dacă este Dumnezeu, Își va împlini Cuvântul.

Dacă nu sunteți siguri de viața voastră, de ce nu veniți aici? Poate aparții de vreo organizație religioasă, poate ești nepotul vreunui penticostal... Ascultați-mă!

Dumnezeu nu are nepoți, ci doar fii și fiice, iar tu știi că ești unul dintre ei. Poate ai vorbit în limbi, ai dansat în Duhul, etc., ceea ce este foarte bine, nu am nimic împotriva lor, dar dacă ai amnezie spirituală, vino aici să ne rugăm împreună pentru aceasta. Ce spui?

Voi, care până acum v-ați mulțumit să fiți membri cu numele într-o biserică, de ce nu veniți aici ca să scăpați din această amorțeală? Nu vreau să plec din Birmingham până nu clarificăm lucrurile, pentru că știu că într-o zi, atunci când va veni judecata, va trebui să stau înaintea voastră.

Țineți minte! Noi ne vom mai întâlni. Chiar dacă nu ne vom mai întâlni pe pământ, în ziua judecății ne vom vedea din nou, iar atunci va trebui să răspund pentru ceea ce am spus în seara aceasta.

Ascultați-mă prieteni și pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Ieșiți de acolo! Veniți chiar acum! Aceasta ar trebui să o determine pe orice femeie cu părul tăiat să se hotărască pentru Domnul. Într-adevăr! Faceți-vă curaj și spuneți: „Frate Branham, vreau să-mi las părul să crească. Singură nu cred că voi reuși, dar Îl rog pe Domnul să mă ajute.” Voi însă spuneți: „Bine, dar ce legătură are părul cu creștinismul?”

Nu demult, a venit la mine un mare predicator și mi-a zis: „Aș vrea să-mi pun mâinile peste tine, frate Branham, pentru că toți te privesc ca pe un proroc.”

„Eu n-am spus niciodată că aș fi proroc,” i-am răspuns.

„Da, dar oamenii așa te văd. Problema este că tot timpul lovești în ei vorbindu-le despre pantalonii scurți, despre părul tăiat și despre celelalte lucruri. Aceasta nu este treaba ta.” „Dar atunci a cui treabă este?”

„De ce nu încerci să le înveți pe femei să stăruiască după darurile duhovnicești și să-i ajute pe oameni? Ei au o mare încredere în tine și ar crede orice le-ai spune. De ce nu-i înveți cum să primească aceste daruri minunate, în loc să-i tot hărțuiești atâta?”

„Cum aș putea să-i învăț Algebra, când ei nu știu nici să citească? Trebuie să înceapă cu începutul,” am răspuns eu.

Isus Hristos S-a descoperit foarte clar în locul acesta, seară de seară. În seara aceasta ne întoarcem spre mântuire, iar eu am tot timpul să aștept.

Țineți minte, locuitori ai Birminghamului! Sângele vostru nu va cădea asupra mea!
Eu nu am nici o vină.

Dacă vreți Duhul Sfânt, aveți posibilitatea să veniți acum. De ce nu veniți acum, dacă suferiți de vreo boală, de vreo insuficiență spirituală care v-a provocat amnezia? Isus este leacul oricărei boli, de ce nu veniți?

Câțiva oameni au ieșit din balcon. Voi aștepta să văd dacă pleacă sau vin la altar. Haideți și voi, cei din sală, la altar. Haideți în jurul altarului și spuneți: „Am încheiat capitolul acesta din viața mea.”

Sunt două doamne care vin aici. Foarte bine. Haideți, sunt doar câteva trepte de urcat, dar ele pot avea o mare însemnătate pentru viața voastră.

Aș vrea să vă întreb ceva: Ce s-ar întâmpla dacă Domnul ar veni în seara aceasta? Voi spuneți: „Da? Va veni?” Eu nu știu dacă va veni sau nu, dar știu că acesta este ultimul semn. Țineți minte! „Așa vorbește Domnul!” M-ați auzit vreodată spunând aceste cuvinte fără ca ele să se împlinească? Ultimul semn este sub ochii voștri! Așa spune Scriptura.

Ați văzut ultimul semn? Să nu încurcați aceasta cu ceea ce a făgăduit Domnul poporului Israel pentru vremea de după răpire. Acolo nu este vorba de voi, pentru că atunci timpul vostru va fi deja trecut. Acum este timpul nostru, nu-L respingeți! Cel mai bine ar fi să veniți acum.

Credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Țineți minte locuitori din Birmingham: nu am întâlnit niciodată niște oameni atât de amabili ca voi. Sunteți cei mai cumsecade oameni, dar aveți nevoie de trezire, pentru că sunteți pe moarte. V-ați îmbolnăvit de amnezie spirituală și veți muri în curând. Nu așteptați până atunci! Reînviați repede ceea ce aveți!

Să așteptăm să vină toți cei care sunt chemați de Domnul. Haideți! Alungați amnezia aceasta, pentru că Medicul cel bun este aici. A venit să vă vindece. A dovedit că este aici. Câți dintre voi vor să mărturisească aceasta? Ridicați mâna și spuneți: „Cred cu adevărat, pentru că El a promis că o va face.” Vedeți? El este aici. Aveți credință!

Câți dintre voi cred că vă spun adevărul atunci când zic că sunteți pe moarte și că aveți nevoie de o trezire? Este adevărat.

Voi sunteți oameni buni, n-aș putea să găsesc inimi mai bune decât ale voastre. Așa este. Sunteți oameni adevărați, dar ar fi bine să vă treziți repede, fiindcă s-ar putea întâmpla când nici nu vă gândiți. Eu nu știu când va fi, dar țineți minte că acesta este ultimul avertisment. Fugiți cât mai aveți timp s-o faceți!

Veniți! Eu aștept pentru că un singur suflet valorează cât zece mii de lumi.

Dorința mea este ca din locul acesta să pornească o mare trezire care să cuprindă toate bisericile, să înlăture neînțelegerile, să alunge egoismul și să aducă Duhul Sfânt.

Voi spuneți că aveți credință, dar când vine Domnul să Se descopere, vă despărțiți unii de alții. De ce să nu ne lăsăm inimile unite de adevărul Cuvântului lui Dumnezeu? Dacă nu veți face aceasta, veți merge înainte spre moarte. Voi trăiți în Laodicea și totul este așa cum a spus Domnul.

Vreți să veniți? Aceasta este ziua. Acum este timpul. Veți vedea ce va face Duhul Sfânt.

Aș vrea ca toți predicatorii la care le pasă de acești oameni și sunt prezenți în locul acesta, să vină și să se roage cu mine pentru ei. Veniți aici, toți predicatorii la care

vă pasă de acești oameni. Un predicator, un lucrător bun sau o femeie credincioasă, să vină lângă aceste femei, fiindcă cred din toată inima că Duhul Sfânt va veni chiar acum în locul acesta și Se va descoperi în mijlocul oamenilor.

Dați-mi voie să vorbesc întâi cu oamenii aceștia. Prieteni, El știe de ce sunteți aici. Aș putea să vă dovedesc aceasta, luându-vă unul câte unul și ați vedea că nu ar rămâne nici un lucru care să-l fie necunoscut.

Aceasta se întâmplă încă de când eram copil. Problema nu este în legătură cu acest dar, ci cu voi, dacă puteți să credeți și să primiți acest lucru sau nu. El este aici, iar dacă este aici poate să facă un singur lucru: să își împlinească Cuvântul. Trebuie doar să credeți că ați primit ceea ce ați cerut, să ridicați mâna și să spuneți: „Doamne, am venit ca să primesc...” iar apoi rămâneți tari pe credință, până când se va întâmpla.

Buddy Robinson a spus odată, pe când se afla într-un lan de porumb: „Doamne, dacă nu-mi dai Duhul Sfânt, când Te vei întoarce vei găsi doar o grămadă de oase.” Și vorbea foarte serios.

Nici voi nu veți primi nimic de la Dumnezeu dacă nu veți ajunge la disperare.

Ați observat ce se întâmplă în zilele noastre? Noi credem în Dumnezeu doar atât cât să ne apropiem de platformă și să spunem: „Mda, cred că ar fi mai bine să mă duc...” Aceasta se întâmplă în toată lumea.

Oamenii spun: „Nu știu ce să fac... Probabil că ar fi mai bine să mă duc.” Ce stare jalnică! Nu mai arde nici un foc. Nu mai există nici un pic de entuziasm, nici un pic de tragere de inimă, cum se spune. Ca evanghelist, simt că mor când văd poporul lui Dumnezeu într-o asemenea stare. Noi ar trebui să clocotim! Dar știți ce se întâmplă? Exact ce spune Apocalipsa 3: „Sunteți căldicei!” Și Domnul adaugă: „*Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.*”

(Apocalipsa 3.16). Este adevărat?

El a spus aceasta, iar dacă a spus-o, așa va face. Haideți să nu stăm nepăsători până vom ajunge în situația aceea. Sunteți aici și aveți nevoie de Duhul Sfânt. Primiți-L sau muriți chiar aici! Haideți să-L primim, altfel vom muri.

Dragii mei frați și surori, dacă aș fi putut să vă ajut cu ceva, fără îndoială că aș fi făcut-o, dar nu pot. Printr-un dar al Duhului Sfânt, pot să vă spun de ce ați venit aici, ce ați făcut, ce veți face în viitor și altele de felul acesta, dar aceasta nu va rezolva mare lucru, deoarece este nevoie să primiți ceea ce vi se spune.

Sunteți pregătiți? Ridicați mâinile și spuneți: „Sunt pregătit! Sunt pregătit să mor chiar în clipa aceasta față de lume!” Să nu faceți dacă nu gândiți cu adevărat așa!

Spuneți: „Sunt gata să mor aici sau să primesc de la Domnul ceea ce am cerut!” Amin. Sunteți pregătiți cu adevărat? Atunci vă rog să vă ridicați în picioare.

Haideți să ne unim în rugăciune. Predicatorilor, apropiați-vă de oamenii aceștia, pentru că acum reprezentați mâinile lui Hristos. Cei care vor Duhul Sfânt nu caută vreo emoție sau ceva de felul acesta, ci vor Viața, vor să aibă în ei germenul Vieții, vor să fie vindecați de această amnezie care îi face să nu mai știe cine sunt și unde se află.

Haideți să scăpăm chiar acum de această boală, pentru că există și pentru voi o naștere din nou: adevărata naștere din nou.

Haideți să ne punem mâinile peste oamenii aceștia. Ridicați-vă mâinile cu toții și haideți să ne rugăm cu o inimă și un gând.

Tatăl nostru care ești în ceruri, în Numele Domnului Isus Hristos, Te rugăm să îngădui ca Duhul Tău cel Sfânt să vină în seara aceasta aici. Dă-le acestor oameni botezul Duhului Sfânt și nu îngădui să fie părăsiți vreodată de Focul și puterea Ta, și ajută-i să rămână până când Duhul Sfânt îi va lua Acasă.

Aceasta este! Iată! Acesta este Duhul Sfânt. Rugăciunea a fost ascultată. Aceasta este tot. Credeți și primiți-L! Umpleți-vă cu Duhul Domnului. Amin.

- Amin -